

ТОВАРИШ РОБОКРІ!
Поміть до своєї сторінки в газеті, а майже, ніде, газетники, фарба і сім організмів. Поміть в усіх усяка і про всі!

Сторінка Робітничих Кореспондентів

ТОВАРИШ РОБОКРІ!
Поміть свою газету між робітниками в фарме-рам! Зробіть свою сторінку справляючою трубу-ною трудових мас!

ХАЙ "УКР. РОБІТНИЧІ ВІСТІ" ДРУКУЮТЬСЯ НА ВІСІМ СТОРІН.

Кенора, Онт.

Хто тільки читав "Укр. Роб. Вісти" і слідував за дискусійними статтями перед 11 з'їздом ТУРФДім і 6 конвенцією РЗТ, той бачив, що усі рішення та ухвали, які винесли на з'їзді й конвенції були обговорені на сторінках нашої преси, обговорені самими робітниками й фармерами. І, здається, не було справи, яка не була б обговорена в нашому часописі. Нисалося про освітні курси, про містечку працю, про наші школи, були й голоси щодо нашої преси.

І справді, добре було б мати з усіх ділянок написане в нашій пресі. Треба в "У.Р.В." сторінки літературно-наукової, добре було б навіть друкувати якусь повість, так би лише в тому, що тих сторінок, які зараз мають "У.Р.В." ніяк не може вистарити на увесь той матеріал. На мою думку, нам треба застановитися, чи не побільшити б нам своєї газети "У.Р.В." Можна ще додати один листок і мали б 8 сторінок "У.Р.В."

Звичайно, побільшення часопису вимагає побільшення витрат. І це чи не є найбільше на перешкоді в побільшенні

нашого часопису. На оте запитання повинні дати відповідь самі читачі "У.Р.В."

Не буде пересадно коли я скажу, що треба підвищити передплату ще на 50 центів і будуть "У.Р.В." могли виходити на 8 сторінок. Зараз наша газета друкується на 6 сторінок і коштує \$4, на 8 сторінок вона коштувала б, гадаю, не більше, як це одних 50 центів. Звичайно, при тому треба, щоб кожний читач подбав придбати нового читача і передплатника "У.Р.В.", а так само старатися за пресовий фонд і діло було б налагоджене.

Коли б не можна було зараз збільшити "У.Р.В." на 8 сторінок, так треба поки що бодай одне число в тиждень побільшити на 8 сторінок, як це роблять "Укр. Народні Вісти".

Хочемо ми мати сильного вождя у наступаючих це го-стрішних класових боях, так треба дати нашому вождю "У.Р.В." оту силу, а це є можливе, коли усі попрацюємо за-вдання на полі придбання нових передплатників і читачів для "У.Р.В." Я своє сказав, останнє слово за читачами й теперішніми передплатниками "У.Р.В."

ТУРФДомісць.

ВАЖКО ЖИВУТЬ РОБІТНИЦІ В ШАПАХ ВИРОБНИ ТЮТЮНУ.

Вест Торонто, Онт.

Читачам перел в нашому часописі про різні висиски робітників при усяких станках праці, а я скажу децю про висиски у тютюневій шапі в Торонто. Працюють там майже самі жінки. Страшно подумати, яка їхня праця і під якими умовами вони там живуть.

Дістають оті робітниці за так званий бонд 20 центів, й кожна з них мусить добре працювати, щоби за годину скінчити. Робітниці працюють годинно коло чорного тютюну, чи як вони його звуть "нігроз", щоб до найгірший чорний тютюну, що за годину годі його скінчити. Вони не мають навіть часу відіти мізерного лончу. Як приїде та година, то прямо одна на перед одної вхопити і біжить скоро до праці.

Вистаряє лише побути цілий день в такій поросі і надихатися його. Немало хоруять робітниці від цього тютюну, а навіть і дістають сухоти. Але що кому до того? Помере одна, на це місце є багато, що чекають кожного ранку під шапою, бо голод не брат. Капіталісти, експлуатувачі в свої руки, все можуть робити, що самі хочуть. Вони докладно знають, що без робітників є сьогодні цілі мільйони, й не має їм потреби журитися, що не дістануть робочої сили.

В половині місяця лютого в агадній шапі скінтував власитель одну з робітниць через це, що вона не здібна до праці,

бо крива ця жінка є у вагітнім стані. Ця жінка просила і плакала, щоб бос її не кінтував і не відганяв від праці, бо чоловік її не працює і не може від довшого часу дістати праці, а також має ще в домі малі діти, які теж працюють і внаслідок немає за що вижити, а навіть привести на світ одне дитя. Однак бос холоднокривно відповів: — Я не можу тримати таких! — Закон!

Само собою, що тій жінці не належить працювати до того часу, аж доки не звільниться з неї, бо це навіть неможливо. Але звільни має вижити така жінка? Чому закон про це не подумав? Ми робітниці і робітниці мусим самі про себе додати, бо за нас ніхто більше не подбає. Ми мусимо організуватися! Ми мусимо самі собі помагати. Ми мусимо масово стати до РЗТ і забезпечитися від будь-якого випадку.

Ми находимся в капіталістичній країні. Як капіталіст є на смекче ще здорову кров, це сак-так, а наколи ми вже не є здібні до праці, то без жадно-го агляду викидає нас на вулицю. І так увесь капіталістичний світ робить з нами.

Одинокий Радянський Союз опікується над матерями і вага-ді дав поміч лікарську в разі будь-якого випадку. Щоб цього досягнути і в нас, ми мусимо організуватися неюти там, де ми лише находимся, щоб скінтувати з себе це віковиче ярмо.

Робкор.

А ЧАС ВЖЕ, ЩОБ РОБІТНИКИ ПО БУЧАРНЯХ ТЕЖ ОРГАНІЗУВАЛИСЯ.

Binniger, Ман.

Уже довгий час працюю у великій різни компанії Свифта, де працює нас коло 400 робітників. Ті робітники якось так розсіяні, що важко між ними знайти бодай двоє, аби були од-ного переконання.

Нераз мені приходить три-мат з ними дискусію на будь-яку тему про робітничі організації, але це мало що їх пере-конувало.

Аж тепер прийшли вони са-

ми до переконання, бо їх за-ставляють до того самі буржу-азні наганячі, а головню отой спід ас систем, бо кажуть робити на пісворк за таку плату, що треба робити тяжко, щоб навіть не заробити денної плат-ні.

Та сама буржуазна система заставляє їх бути більшовика-ми, а якими вони через свою невідомість не годилися з їх-ньою програмою. Коли ж нам дали нотис, що від першого сі-

духого місяця будемо робити пісворк, то я їм зараз говорив, що тепер нам виходу немає, тіди об'єдналися в одну робітничу організацію і спільно боротися проти такого буржу-азного висиску.

Треба належати до одної бо-євої лії і через неї боротися за свої робітничі права, за свою заробітну платню, щоби сак-так утриматися при житті.

На те сказав мені один ан-глійський робітник, що нам треба через революцію повали-ти цей лад, який так гнобить робітників всякої національ-ності. От, думаю собі, як скоро ти навчишся більшовицької про-грами. Я йому пояснив, що і російські поміщики і буржуї примусили робітників до рево-люції, яка повалила увесь бур-жуазний лад, а так само й ка-надійська буржуазна система заставляє нас бути більшови-ками.

Я вже віддавна чечав, може хто напише про це так важну справу для всіх робітників, які працюють по різних. Бо це, що роблять більші пани, те і менші будуть наслідувати.

Тому я кичу товаришів бу-черів, що працюють по бучер-нях, щоб організувалися в одну робітничу організацію й там виготовили добрий план, як по-вести боротьбу, щоби не дови-ли нас, як рибу в калматунній воді.

Але до того треба доброї во-лі товаришів. Треба, щоб усі українські робітники вписали-ся в члени ТУРФДім і читали "Воркери", "Українські Ро-бітничі Вісти", а тоді легше бу-де нам боротися з панськими підлизниками і страйководами. Хто слідуєчій напише цюсь про життя робітників по бучер-нях?

Бічер.

Я ПІЗНАВ, ЩО ПЕРЕД МНОЮ ДЕТЕКТИВ.

Лашін, Кве.

В неділю, на 26 січня, саме перед концерт-мітінгом в па-м'яті тов. Леніна мені було при-поручено роздати лоточки на це свято. На 25 січня я пішов під фабрику Домініон Брідж в Лашін, Кве., і роздав до 150 таких лоточок поміж робітниц-ми. І це мав роздати двома робітницями, аж нараз наїхав автомобіль, загоровив мені до-рогу і рваном автомобіль за-тримався, двері відкрився і я побачив сі середина "Гейм бой".

Я подав одну лоточку отому "панови". Він, вхопивши лоточку, зараз вискочив з авто і показав мені свій секретний значок, закликаючи мене, що я арештований. Я пізнав, що по-пав в руки детектива. Мене поїхав він на поліцейську стан-цію. На поліцейській станції чіпа поліції десь не було й мені приказали очекати. Я ви-стелів на ногах 10 минут.

Нараз прибув чіф, і за кіль-ка хвилин звернувся до мене з запитом, чого мені треба. Ко-ли я пояснив йому, в чім спра-

ва, він зажадав одної лоточки. Прочитав. — Ага, каже, то ти за більшовиками?

Я сказав, що про більшови-ків я мало знаю.

— Але про ці лоточки ти знаєш? — відпавляється чіф до мене.

І про це не знаю, говорю бо-му, а самий не вмію читати по англійськи.

Зачав чіф ще раз читати лоточку вже на голос. Нарешті якийсь старший чоловік без у-пийми закликав мене до офі-су до себе і спитав мене за моє ім'я. Я подав йому й він ка-зав мені прийти на 27, січня до него. Коли я прибув на озна-чений день знов на поліцейську станцію, мене вже не кликали на пересудхання, а сказали, щоб я бігав того не робив і ні яких лоточок не роздавав, і на-кше заплачу кару. З тим я й пішов.

Видно, що пани бояться, ко-ли їхня поліція має наказ ви-ловлювати тих, що поширюють робітничі лоточки. Однак, це не спинить того бовесного віду-ху працюючих мас в Канаді.

Д. Г.

ПРОВАДИМО БОРОТЬБУ З РЕАКЦІЙНИМ ЕЛЕМЕНТОМ.

Колгорст, Алта.

Усім відомо, що в днях від 10 до 14 лютого цього року в Келгари, Алта., відбулася скл-конвенція. На агадну скл-конвенцію всі лояли М.В.Ю.К. вислали своїх делегатів, яких заданням було обговорити всі біжучі справи відносно май-нерської ситуації на заході Кана-ди.

Наші лояли М.В.Ю.К. ви-слали також 2 делегатів, голову нашого лояла — Пантероло і члена Баркванза. На зовніш-ній вигляд наші експедитори за-заявлять оборонці, бо навіть ідей-ні борці за робітничі інтереси, але на ділі зовсім не теє. Справжнє своє обличчя вони показали на скл-конвенції і та-ки в місцевому лоялі під-час змиту з відбута скл-кон-венції, та в часі голосування над резолюцією Л.Е.Р.К. в справі скликання майнерської конвенції. На тій конвенції мали би обговоритися і підпри-няти кроки щодо злучення всіх майнерів Альберти і Британії Колумбії, бо дієвості про-відників (експедитива) до цього часу нічого у цьому напрямку не зробили, а навіть принципово вони є проти всякого злучення майнерів. За правдивість цих слів може послужити сліду-ючий факт.

Дня 21. лютого ц. р., як вже агадано попередню, делегати да-вали звіт. На цьому регуляр-

ному тижневому майнерсько-му мітінгу присутні були та-кож голова М.В.Ю.К. мр. Віт-лі і т. Лейман. Між іншим прийшла черга на кореспон-денцію від Л.Е.Р.К. відносно резолюції на скл-конвенції, що висловлювалася за склика-ням як мого скорше майнер-ської конвенції для об'єднання майнерів західної Канади, про-ти якої наші делегати голосу-вали тоді.

Встає один реакційний май-нер і моментально робить вис-сок, щоби цю кореспонденцію, щоб резолюцію, залишити як безпотрібну. Він стрів-ся з бовесною опозицією дієвого майнера, котрий зробив вис-сок, щоби таку конвенцію від-бути. Його висок підтриму-но. Тут зчинився галас з бо-вою реакційних опозиціонерів. Сам голова М.В.Ю.К. виступ як опарений, а плачем конвенції кілька разів з короткими про-мовами проти резолюції та її ініціаторів з Л.Е.Р.К., кожно-часно обороняючи свою пози-цію, як голова М.В.Ю.К. Вкін-ці прийшло до голосування — за й проти. У загальному го-лосованні трудно було почути, що побідило. До того усього ще і реакційний голова нашого ло-яла оголошує загубив голо-ву, проголосуючи раз, що висок упав, а другий раз, що перейшов. І так оголошува-на переміну, що аж піднялось

негодуювання на неправду і не-голосовання. Сторонній ре-акції здогадался чого прези-дент хоче й давай висунути висок, щоби справу віддати під тайне голосування (через балот), сподіючись таким спо-собом захистити свою позицію як правильну.

Для голосування назначено було перший день, коли майна не мала робити, а це випало на вівторок, 25. лютого (від год. 10 рано — 5 веч.) Реакція май-нерська змобілізувала всі свої сили, щоби доказати свою пра-вильність і міць, однак перегра-хувалася. Свідоміші майнери, а головню українці і мадари пішли проти реакційного еле-менту, та доказали мильну по-зицію своїх ватажків.

На загальне число 238 голо-суючих було 165 голосів за резолюцію, 68 проти, 5 уне-в'язнених. Виходить, що па-ні експедитори на скл-конвен-цію репрезентували меншість, а не більшість, як вони trium-фально заявляли.

Товариші майнери! Цей акт хай поєдужить нам як до-каз, що ми гідно повинні і мо-жемо боротися проти всякого ухиду, нападництва і реакції. Але на цьому ще не кінче. Нам треба кінче вирватися з під опки реакційних проводирів, а поставити таких, що від-повідали би вимогам часу.

Товариші!

Тіє крило майнерського ру-ху під проводом Майнерської Секції Лії Єдності Робітниц-тва Канади започаткувало ви-давання часопису для майнерів "Ді Вестерн Майнер". Вей майнери як один повинні під-держати матеріально і мораль-но цей часопис і обов'язком кожного майнера є стати перед-платником свого часопису. Цей часопис з'єднає нас всіх духом і поведінням у визволь-ній боротьбі проти майнерської боваристотатії, нападництва і майновласників, за кращий кусок хліба, за краще майбут-не. Вей до праці!

П. Д. П.

ПРОТЕСТУЄМО ПРОТИ ЄФРЕМІВСЬКОЇ КОНТРЕВОЛЮЦІЙНОЇ ЗМОВИ

Мус Джо, Саск.

Українські працюючі Мус-Джо влаштували протест-мі-тінг проти єфремівської контр-революційної змови на Радян-ській Україні і внесли сліду-ючу резолюцію:

"Ми, українські робітники міста Мус Джо і околиці зіб-рали на масовім концерт-мітінгу дня 25 січня 1930 р. в Україн-ській Робітничій Домі, вислу-хавши докладу про арештован-ня тайної української-єфремі-ської контрреволюційної орга-нізації на Радянській Україні та про напад УНДО-фашистких студентів на Радянський кон-сулят у Львові, висловлюємо своє обурення проти погрому-ницького нападу на консуля-т СРСР у Львові та прилучуємо свій голос протесту до голосу трудящих Радянської України проти єфремівських змовни-ків, що, прикриваючись зна-ням вчених, провадили контр-революційну роботу, співробіт-ничаючи в цьому з найбільшими ворогами українських трудо-вих мас. Ми прирікаємо боро-нися здобути трудящих С.Р. С.Р. перед ріжними тайними і явними спробами ворогів по-вернути владу трудящим та по-вернути владу поміщиків і ка-піталістів і п'ятуємо звички української контрреволюції на Радянській і Західній Укра-їні".

І. Гладий, голова.

П. Косик, секр.

РОБІТНИКИ ВЖЕ ЗНАЮТЬ, ЯКУ ГАЗЕТУ МАЮТЬ ЧИТАТИ.

Фландерс, Онт.

У вівторок на 28. січня при-їхав до нашої кемпи пан агент в цілі збирання нових перед-платників та стягнати застелу передплату. Ще перед вече-ром він втиснувся між гурт е-мігрантів, та обговорюючи зна-чіння преси, сказав: — І за цим приїхав та майте добру нагоду яку небудь газету передплати-ти. По вечері сідас цей агент на березову колодочку, кладе на стіл купу покаятованих ресі-тів, витягає десять-п'ять цілий олівць, затер руки тай починає:

— Хто хоче передплатити "Канадійський Фармер" поль-ський "Час", "Канадійський У-країнець", "Порт Вестерн", "Укр. Голос" і ще багато, каже інших.

З гурту змитується.

— А чи "Укр. Роб. Вісти" також? Якою він скрутив го-лосом.

Сидить довгий час, але ніхто не аголошується з передпла-тою.

Він і каже — О то ви біді, не маєте грошей, щоб газету пренумерувати.

Так посидівши довше, заго-товив — А то що, певно мене кіт перейшов, чи що?

Ой не кіт, не чорт, але те, що робітники знають, яку газету мають читати й за нею пла-тяться. Робітничого колектора то певно до кемпи не впусти-ли б, а агента, а Нейшпал Прес то впустили.

Позбирав агент манатки й пішов до другого передплу кем-пи і там таке саме застав. Вер-нувшись назад, дуже жаловав, та нарікав, що тільки людей 760 леда в кемпі а ніхто ані одної газети не передплатив.

— Ви товариші, що працюєте, приляньте добре, яку газе-ту ви хочете читати. Читайте "У.Р.В." голосно, нехай цілий гурт слухав нехай газета йде з рук до рук, поінформуйте од-ні одних, прийдіть перед-платники, у листування також заінтіуйте, як праця поступає у вашій місцевості, яку газету читав ви країни? Приїхавши з роботи з лісів, вивопніть за-стелу передплату "У.Р.В." ку-пів добру книжку в нашій книгарні на 600 Селдрик, та не забудьте віддати Укр. Роб. Дім.

Емігрант.

ВДАЛО ВИПАВ КОНЦЕРТ СЕКЦІЇ МОЛОДІ.

Форт Вільям, Онт.

12. січня відбувся в УРДомі концерт старанням Секції Мо-лоді. Мусимо признати, що наш відділ С. М. устроїв вже пару концертів і кожний раз наші юні дівчата виваються все краще.

Концерт почався "Дитячим Інтернаціоналом", який від-іграла і відігравала маюдолина оркестра. Головою концерту бу-ла т-ка А. Гіт, а описи прого-лосували точки інші товариш-ки. Гуртові танки як: Катери-на, Журавель, Гарбуз, Волод, Чайківська, З. Гіт, М. Ног, М. Люк, В. Кириско, Д. Курій, В. Голік, Е. Гіт, тов. В. Ко-зак, Дребіт, Николайчук, В. Мойсок, А. Петлювана. Гур-тові танки випали знаменито. Танок Гонак виконали тов. І. Ковальчук і т-ки В. Мойсок, танок Роміо виконали т-ки А. Гіт і А. Теслюк, цей танок ви-

пав знаменито, всі присутні бу-ли дуже вдоволені. Дует Джи-гуна виконали т-ки А. Гіт і А. Теслюк, терет Лисичка вико-нали 3 товаришків: С. Нико-лайчук, В. Мойсок і А. Петлю-вана. Сольо "Чудовий Край", відігравала дуже добре т-ка Михайліна Ковальчук, сольо на скрипці виконав тов. В. Козак. Це перший виступ цього тона-риша й він виконаний добре. Дует "Ой у полі ніжка" відіг-равали: т-ки М. Люк і Е. Гіт. Деклямацій було 4, виконали їх слідуєчій т-ки: Ковальчук, О. Найд, Д. Кій і Петлювана. Треба додати до того, що під-час пави промовили учителі.

Вей точки як гуртові так ду-ети і сольові виступи випали добре, хоч і були певні недо-стачі, але їх можна направити на других концертах.

Публіка була вдоволена і з нашого концерту, тому ми по-винні гордитися, що ми потра-пили виховати такі гарні сили в нашій організації Секції Мо-лоді.

Член ТУРФДім.

ПРАЦАЛИ НАЗАВЖДИ ТОВ. СТ. ГЛАДНОГО.

Binniger, Ман.

Дня 24 лютого ц. р. україн-ські робітники і робітниці мі-ста Вінніпегу зібралися досте-менно під числом 723 Ма-гузе Евею, щоб в останню по-працати т. Стефана Гладного, який помер на 22 лютого.

Покійний товариш був сла-бого здоров'я вже від кількох літ і через те не брав активної участі в українських робіт-ничих організаціях. Родився він в 1875 р. в селі Добромір, збаражського повіту. До Ка-нади приїхав в 1913 р. і пра-цював, де лиш тільки міг. За-раз скоро таки по своїм при-їзді до Канади покійний това-риш пристав до Української Соціал-Демократичної Нарпії, довкола якої горнулось тоді все українське свідоме робітни-цтво в Канаді. Був він актив-ним членом цієї організації і по-магав її так морально як і ма-теріально. Описи, коли зорга-нізовано Товаришество Україн-ський Робітничий Дім у Вінні-пегу, він став його активним членом і працював по своїм си-лам і здібностям, аж доки не-дуга не зломил його здоров'я.

Покійний Арацковач ще на

кілька днів перед своєю смер-тю, бо така вже нинішня систе-ма, що примушує хорого робіт-ника працювати до останньої хвили, щоб втримати при жит-ті свою родину.

Його передсмертним бажан-ням було, щоб українські ро-бітничі організації у Вінніпегу завили його похороном. Ба-жання покійного зістало вико-нане. Похороном анялось РЗТ, хоч покійний з огляду на свій вік і здоров'я, не міг бути його членом.

Від віділу ТУРФДім про-мовляв на похороні т. М. Саяк. Він вказав на нинішню систему, яка не дає часу бідному робіт-никові навіть умерти і кивав присутніх, щоб вступали до ро-бітничих організацій і боротися за кращі обставини праці.

По ім говорив старший то-вариш Німолонів, який знав покійного особисто і сказав де-що про його життя в Канаді. По ім тіло відправлено на цивилтар.

Покійний товариш оставив дружину і одного сина.

Сни, Товаришу, хай земля буде Тобі легкою!

Учасник похороном.